

Överklagande ingett den 26 april 2011 av Florence Barbin av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 februari 2011 i mål F-68/09, Barbin mot parlamentet

(Mål T-228/11 P)

(2011/C 211/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Florence Barbin (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal och D. Abreu Caldas)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som personaldomstolen meddelade den 15 februari 2011 i mål F-68/09, Barbin mot parlamentet, varigenom den ogillade klagandens talan,
- ogiltigförklara beslutet av den 10 november 2008 att inte befordra klaganden till lönegrad AD 12 under befordringsförfarandet 2006, och
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande överklagande har klaganden yrkat att den dom som personaldomstolen meddelade den 15 februari 2011 i mål F-68/09, Barbin mot parlamentet, varigenom personaldomstolen ogillade klagandens talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 10 november 2008 att inte befordra klaganden till lönegrad AD 12 under befordringsförfarandet 2006, ska upphävas.

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

- Den första grunden: Personaldomstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i den mån som den felaktigt fann att parlamentet inte hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när den för det första beslutade att det inte var skyldigt att iaktta de interna reglerna om betygsättning och befordran och för det andra att det lagenligt kunde befordra tjänstemän som hade lägre meritpoäng än klaganden med stöd av en motivering som åsidosätter systemet med jämförelse av meriterna för de tjänstemän som kan befordras vilket inrättades genom de beslut som fattades av Europaparlamentets presidium och generalsekreterare.
- Den andra grunden: Personaldomstolen åsidosatte principen om likabehandling och den skyldighet som åligger parlamentet att förelägga bevisning till styrkande av att klaganden inte diskriminerats till följd av att hon utnyttjat sin rätt till föräldraledighet.

Talan väckt den 20 april 2011 — Inglewood m.fl. mot parlamentet

(Mål T-229/11)

(2011/C 211/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Lord Inglewood (Penrith, Förenade kungariket) Georges Berthu (Longré, Frankrike), Guy Bono (Saint-Martin-de-Crau, Frankrike), David Robert Bowe (Leeds, Förenade kungariket), Brendan Donnelly (London, Förenade kungariket), Catherine Guy-Quint (Cournon-d'Auvergne, Frankrike), Christine Margaret Oddy (Coventry, Förenade kungariket), Nicole Thomas-Mauro (Épernay, Frankrike), Gary Titley (Bolton, Förenade kungariket), Vincenzo Viola (Palermo, Italien), och Maartje van Putten (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. Abreu Caldas)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara och fastställa att det beslut som fattats av Europaparlamentets presidium den 1 april 2009 om ändring av frivilliga tilläggs pensionssystemet för ledamöter av Europaparlamentet är rättsstridigt,
- ogiltigförklara de angripna besluten,
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan har väckts mot det beslut som parlamentets presidium fattade den 1 april 2009 om ändring av frivilliga tilläggs pensionssystemet för ledamöter av Europaparlamentet.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rättigheter som förvärvats genom rättsakter och av rättssäkerhetsprincipen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principerna om likabehandling och proportionalitet, eftersom pensionsåldern genom de angripna besluten höjs med tre år utan att några övergångsåtgärder föreskrivs.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 29 i Bestämmelser för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter, enligt vilken kvestorerna och generalsekreteraren är ansvariga för dessa bestämmelsers tolkning och vederbörliga genomförande.
4. Fjärde grunden: En uppenbart oriktig bedömning i presidietts beslut av den 1 april 2009 om ändring av de bestämmelser som ligger till grund för de angripna besluten.